

[Povlsen.]

punkter: at rase mod, at Præsten gaar ud af Skolekommissionerne heroppe, men stemme for en Ordning, som ikke indeholder det mindste af gejstligt Tilsyn, nede i Sønderjylland.

Jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede Minister om et Par Punkter, som jeg ikke synes er fuldstændig klare. Det første af disse vedrører de hjemmeunderviste Børn. Jeg er overordentlig glad ved den Indføjelse i § 6, der er gjort vedrørende saadanne Børn, at Skoledirektionen, naar den skønner, at deres Undervisning er forsvarlig, kan fritage dem for Tilsynet. Der staar ikke noget om, hvad man fra det offentliges Side kan kræve af disse hjemmeunderviste Børn, hvori man kan prøve dem eventuelt, men jeg mener, man har Lov til at slutte ud fra § 44, 1ste Stykke, som gælder om Tilsynet med de private Skoler, og hvori der staar, at der kun kan kræves Prøve i skriftlig og mundtlig Dansk, Skrivning og Regning. Jeg mener, at man kan slutte derfra, at det samme maa gælde de hjemmeunderviste Børn, men jeg vil bede den højtærede Minister bekræfte dette.

Dernæst vil jeg bede den højtærede Minister sige et Par Ord om 2det Stykke i § 44. Det handler om Tilsynet med Religionsundervisningen i den saakaldte Friskole. Jeg beklager, at man overhovedet har indføjet en Bestemmelse om, at der skal føres særligt Tilsyn med Religionsundervisningen i disse Skoler. Jeg beklager, at man ikke har kunnet overlade dette helt og fuldt til Forældrene. Det forekommer mig, at som det staar her i Stk. 2, kan der endogsaa blive Fare for, at der kommer to Præster til at føre Tilsyn med Religionsundervisningen i saadanne Friskoler. Der staar nemlig:

„Tilsynet med Religionsundervisningen af Børn, tilhørende Folkekirken eller en evangelisk-luthersk Frimenighed... skal af Skolens Bestyrelse overdrages henholdsvis til en i Folkekirken og til en i en saadan Frimenighed ansat Præst.“

Da man meget let kan tænke sig den Mulighed, at der i en Friskole gaar Børn baade fra en Sognemenighed eller Valgmenighed og fra en Frimenighed, vil det sige, hvis man gaar efter Ordlyden, at der kan blive Mulighed for, at to Præster, baade en Folkekirkepræst og en Frimenighedspræst, skal føre dette Tilsyn. Men jeg maa dog gaa ud fra, at Meningen er den, at det skal være enten en Folkekirkepræst eller en Frimenighedspræst, saadan maa man dog vist have Lov til at fortolke dette. For det

andet, at der skulde være to Præster, der fører Tilsyn, den ene med Børn, der hører til Folkekirken, den anden med Børn, der hører til Frimenigheden, kan der ikke være nogen Mening i. Jeg vil gerne bede den højtærede Undervisningsminister bekræfte, at det maa opfattes saaledes.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg maa sige, at jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at det er mærkeligt, at der er en saadan Forskel i Stillingen til det sønderjydske Lovforslag og det store Lovforslag, vi behandler her, med Hensyn til Religionsundervisningen. Jeg antager, det hænger sammen med, som det fremgaar af Betænkningen, at mit Partis Medlemmer, som jo har været udenfor Forhandlingerne i Landstinget og har beklaget sig derover, først har faaet det ændrede Forslag paa et saa sent Tidspunkt, at man ikke er blevet klar over dette Forhold. Vi agter i hvert Fald her i Tinget at stille Ændringsforslag i den Anledning og tilkendegiver, at vor Stilling er ganske saadan, som vor Ordfører har udtalt overfor Hovedlovforslaget.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det er meget utiltalende, forekommer det mig, at blive ved at tale om, at man er holdt udenfor, naar denne Sag nu har været behandlet i tre Vintre, to Vintre i Folketinget og en Vinter i Landstinget, og der gennem mange Maaneders Udvalgsforhandlinger har været al Lejlighed for ethvert Medlem af et hvilket som helst Parti til at gøre sin Indflydelse gældende. Meget utiltalende, naar man saa pludselig opdager, maaske lidt overraskende, det ved jeg ikke, som ved Tobaksforliget i sin Tid, at naar man ikke selv vilde være med, var der andre, der vilde og kunde blive enige, og saa kommer bagefter og kværulerer...

Anden Næstformand (Parkov): Jeg anmoder den højtærede Minister om ikke at bruge dette Udtryk „kværulere“ igen. Det har aabenbart ikke været Hensigten fra Partiets eller Ordførerens Side.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det er muligt, der sker saa meget fra den Side, hvor man forgæves leder efter Hensigten.

Jeg skal svare det ærede Medlem Hr. Povlsen paa hans Forespørgsel om § 44,